

der kunstenaars zelf de groeiende internationalistische geest al tot uitdrukking komt. Van buitenlandsche schilders, grafiekers (ik denk hier even aan de prachtige, ritselende etsjes van James Ensor) en kunstnijveraars, is er al een aanzienlijke voorraad. Toch is deze afdeeling, minstens evenzeer als die van de Hollandsche jongeren, voor uitbreiding vatbaar. Een zware opgaaf intusschen, want om van dat onbeperkte terrein zij 't dan ook maar kleinen oogst binnen te halen van wat er, tusschen veel onkruid, deugdelijks groeit, is een werkje dat nog al wat onderscheidingsvermogen vordert — en tevens veel hoofdbreken zal meebrengen! Maar, een vergissing nu en dan, is te verkiezen boven al te pijnlijke voorzichtigheid. De historie van de museums leert dat al voldoende, als uit de laatste tijden met Van Gogh en Cézanne.

Dit stukje had, als duidelijk kan zijn, niet een kritische bespreking van de geëxposeerde aanwinsten ten doel. Dit is van nevenbelang in het kader van deze beschouwing, die uit het aanwezige veelsoortige materiaal eenigzins een voorstelling wilde scheppen van dit toekomstig Museum voor moderne kunst, en daarmee een uitzicht openen op de mogelijkheden daarvan als vruchtbaar instrument voor de algemeene esthetische ontwikkeling. Zoo kan deze tentoonstelling der laatste aanwinsten worden bekeken als 'n klein staaltje van een lap, waarbij we ons hebben in te denken, hoe, in 't groot, het patroon dóórloopen zal.

W. St.

BUITENLANDERS IN DE KUNSTZAAL D'AUDRETSCH TE 'S GRAVENHAGE.

Het schijnt niet zoo vlot te gaan om hier wat werk van buitenlanders ter expositie te krijgen en op wat ze nog willen sturen mag men niet erg kieskeurig zijn. Economische redenen wegen daarbij zwaar. De buitenlanders houden natuurlijk rekening met de kansen van verkoop en daar deze uit ondervinding al uiterst gering zijn, hebben zij weinig neiging 't er op te wagen hun beste werken voor eenigen tijd van huis te zenden. Het is den heer d'Audretsch dan ook slechts gelukt maar enkele proeven te kunnen toonen van de werkzaamheid der jongeren in het buitenland — vertegenwoordigers van verschillende richtingen in de moderne kunst. Maar er kan dan ook niet van gezegd worden, dat het uitschot is!

Er is een kapitaal, hedendaagsch-klassiek bloemstuk van Herbin, een aquarel van den naturalist-fantast Chagall, een kloek maar tevens gevoelig geschilderd portret van Bosshard, bloemen van Tobeen, een aquarium-visie van een creoolsche: Pradda. Maar in 't bijzonder is hier de aandacht waard een vrouwelijk naakt van den in Parijs werkenden Japanner Foujita, al was 't alleen maar om de fenomenale teekenaarsmacht en de